

edicija

džepni **a
na
gr
e**

Urednik
Alen Bešić

Copyright © Vladimir Stojnić, 2026.

Copyright © za ovo izdanje Kulturni centar Novog Sada, 2026.

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne može se koristiti niti reprodukovati u bilo kom obliku bez pismene saglasnosti izdavača.

Vladimir
Stojnić

GODINA
U NASELJU

haiku i komentari

za Filipa

Proleće

Dani su duži.
Sa krova naše zgrade
gledam drugi grad.

*

Iz zime je izronilo tuđe naselje, sa konturama koje jedva prepoznajem. Prodavnica skupih ceđenih sokova, zatvorena posle samo dva meseca, nestala je pod procvetalim jasenom. U dubokim senkama vrebaju drvoredi, pupoljci, dokazi da se godišnja doba još uvek smenjuju i da nemaš kud.

Kreštanje vrana,
isparenja roštilja.
Jutro vikendom.

*

Limeni dimnjaci ređaju se na horizontu od čađavih jednospratnica. Dim kulja iz njih, ispunjava park, i ja vidim ljude kako nestaju u magli, na putu ka pečenjarama. Okolo stoje automobili, blinkaju sva četiri, garež u vazduhu, ali nema osmatračnica, vike, kratkih naređenja, nema baraka po kojima veje pepeo dok vagoni pristižu i pristižu.

U zavetrini,
pored trafostanice:
prosute trešnje.

*

Iz stanice dopire ujednačen šum koji tek ponekad prekinе glasno krčanje struje što rasteruje vrane i golubove. Sutradan sam na betonu ugledao ljubičastu mrlju od zgažene trešnje: pečat na parceli.

Iznad antena
leti otkinuti zmaj.
Sumrak pred oluju.

*

Deca ga prate pogledom, nepomična, dok ga vetar odnosi naviše u naglim trzajima. Zastajem kraj njih. Zmaj se smanjuje, sve više, postaje tačka na tamnom nebu i onda ga ne vidimo.

Vojni penzioner
na kartonskoj kutiji
prodaje duvan.

*

Poslednji je u nizu, iza starice koja nudi peršun, pogrbljena na hoklici, i čoveka u kolicima sa crkvenim kalendarima. Dok užurbano skuplja zaostale opiljke i pakuje ih u celofansku kesu, kiša se pojačava. Na rukavu košulje nosi iskrzan grb nepostojeće zemlje.

Zastao sam ispod
uzane pasarele.
Grafiti mržnje.

*

Ispisani flomasterom, auto-lakom i izgrebani na plavoj podlozi kojom je davno premazano gvožđe. Smrtne želje, brojevi telefona sa obećanjem seksa i *stop paradi*. Pešačka traka nadvožnjaka je rešetkasta i baca senku mreže na kolovoz. Kola upadaju u nju i izlaze, jedna za drugim, unedogled.

Na kraju kvarta:
groblje autobusa.
Limeni skeleti.

*

U jednoj karoseriji smestio se muzej: plavo-bela zastavica ugašenog kluba visi sa retrovizora, na volanu je krznena navlaka, a na platformi kod vrata pocepan kalendar na kome se ne vidi godina.